

дея въ прекрасна форма; такъвизи сѣ: една картина, една статуя, единъ романъ, драма и др. За туй искуствата биватъ два рода: механически, наречены *занаеты*, и творчески, наречены *художества*, или *изящны искусства*. — Занаятчїята са старай най много отъ сичко за туй, какъ неговото издѣліе да отговаря на назначенїето си и да бѣде сгодно за употребенїе; красотата на нѣщото за него е второстепенна работа. Художникътъ, напротивъ, най много са старай къмъ туй, какъ създадната отъ него форма, неговото измысляне да бѣде колкото е възможно по-добро или по-изящно да изразява мисльта; той малко са грижи кому и каква полза щѣло да принесе неговото произведенїе.

Раздѣленїе на изящнытъ искусства. — Идеалътъ, създаденъ отъ художника, само тогази става изящно произведенїе, когато е изразенъ съ вѣкон матеріалны средства, които съставятъ техническата страна на искуството. Средствата за изразенїето на мисльта сѣ различни; тѣй една и сѣщата идея, напр. *буря*, може да са изрече и съ тѣлодвиженїя, и съ фигури, и съ краски (бои), и съ тонове, и най-подиръ съ слова или думи. Сичкытъ тѣзи средства тѣй сѣ усъвършенствованы отъ челоуѣка, щото отъ тѣхъ сѣ станѣли отдѣлны изящны искусства, а именно: скупността на тѣлодвиженїята е произвела *Мимиката*; изваянїето на фигурытъ — *Ваянїето* или *Скульптурата*; съединенїето на краскытъ — *Живописьта*; съгласуванїето на тоноветъ — *Музыката*; и най-подиръ съчетанїето на словата — *Словесността*. И тѣй Словесността е усъвършенствованнъ *даръ слова* или искусство да изразява мисльта чрезъ слова въ изящна форма. Първытъ три искусства — Мимиката, Ваянїето и Живописьта, — изобразяватъ предмѣта въ пространството и дѣйствуватъ токо на едно зрѣнїе (око); за туй са и наричатъ искусства *пласти-*